

Людина серед людей Байдужість

Підготувала
Смірнова Ірина Анатоліївна
вчитель початкових класів
Уманської загальноосвітньої
школи
I – III ступенів №5 ім. В.І. Чуйкова
Уманської міської ради
Черкаської області

Байдужість - це
нейтральне, але по суті
негативне почуття, коли
людина не звертає уваги
на те, що відбувається
навколо загалом, або ж
лише на певні речі.

Байдужість

породжує :

Негаразди у відносинах між друзями (хоча справжні друзі ніколи не стануть байдужими до тебе)

Неблагополуччя в родині

Призводить до загальної байдужості і до всього, що оточує людину

Причини виникнення байдужості:

1. Байдужість духовна, яка включає байдуже ставлення до себе в духовному значенні. Її гаслом є «Візьму від життя все найкраще».
2. Байдужість через сумний досвід, який зламав дух. Людина до цього могла прагнути добра, допомагати іншим, піклуватися про людей, але через якусь несправедливість чи наклеп, чи погане ставлення інших - розчарувалися в людях.

Причини виникнення байдужості:

3. Байдужість егоїстична. Улюблений вислів: «Моя хата з краю» чи «Після мене хоч потоп».
4. Байдужість, яка включає в себе байдуже ставлення до себе у фізичному значенні. Коли людині байдуже, як вона харчується, байдуже до власного здоров'я. Коли з'являються шкідливі звички і людина не хоче їх позбутися, бо їй байдуже, що буде потім.
5. Байдужість через хворобу психічну, через депресію. Тоді людині байдуже не тільки до оточуючих, але й до самої себе.

Боляче бачити
навколо себе
зростаючу порожнечу

через звичайнісіньку
байдужість людську.

А ще найстрашніше від того,
коли в людини виявляється
душа геть спустошена.
Звідси і всі наші біди...

**"Не бійся ворогів - у гіршому випадку вони можуть вбити.
Не бійся друзів - у гіршому випадку вони можуть зрадити. Бійся байдужих - вони і не вб'ють, і не зрадять, але тільки з їхньої мовчазної згоди існують на землі зрада і вбивство."**

Бруно Ясенський

З історії існування людства

Високу моральну цінність добра, яке ми робимо сторонній людині, розуміли люди в сиву давнину.

У Вавилоні був такий звичай — недужих виносили на майдан чи дорогу. Кожен, хто йшов повз нього, підходив, розпитував, коли знав якийсь засіб, радив нещасному. Ніхто байдуже не проходив.

Такий звичай побутував і в ассірійців, єгиптян. Звичай чинити добро безкорисливо.

3 історії існування людства

За часів запорізького кошового Сірка наші прадіди допомагали навіть ворогам. Чуєте: ворогам! Це було тоді, коли у Криму вирувала епідемія чуми. Козаки дали змогу кримським татарам переселитися на українські землі, щоби перебути нещастя. А самі козаки! Землянок ніколи не замикали! Будь-який подорожній міг зайти, розвести вогонь, зварити страву, спочити. А прийде хазяїн, ще й радий буде гостеві, привітає його. А буває, що господар, як їде куди, так ще й зоставляє страву для прихожого. Наїдяться мандрівники та зроблять хрест, поставлять його серед землянки — це значить, що були гості й дякують хазяїнові.

Прекрасні стосунки, в основі яких — доброта, а не байдужість!

Як ви розумієте приказку?

На
байдужості
, злі -
далеко не
заїдеш.

- **На байдужості, злі - далеко не заїдеш. Байдужа й зла людина ніби постійно обкрадає себе, не вміє по-справжньому радіти, сміятися, любити, і якщо з юних літ не привчити себе тамувати в собі роздратування, недовіру, байдужість, душа людська не ширшає — вона обростає ненавистю, поїдає саму себе. А потім дивись — і висохло в душі живильне джерело, що допомагало жити, вірити, рухатися вперед.**

Отже, добро — не наука, воно — дія.

То чому ж дуже часто люди не діють так, як підказує добро?

Часто цим діям заважає байдужість.

Тож не будьмо байдужими!
Давайте навчимося помічати
те, що відбувається перед
нашими очима, звертати
увагу на події, що
трапляються.

Будьмо уважними до інших та
відкритими до людей, аби не
виникло тієї
загальнолюдської
байдужості, котрої нам

Байдужість

В.О. Сухомлинський

Васи́ль Олекса́ндрович
Сухомли́нський
(*28 вересня 1918,
с. Омельник (нині
Онуфріївський район
Кіровоградської
області) — †2 вересня
1970) — український
педагог, публіцист,
письменник, поет.

Прочитайте зачин оповідання
В.Сухомлинського “Покинуте кошеня”.
- Які б дії ви вчинили далі?

Хтось виніс із хати маленьке сіре кошенятко й пустив його на дорогу. Сидить кошеня та й нявчить. Бо хоче додому, до матусі. Проходять люди, дивляться на кошеня. Хто сумно хитає головою, хто сміється. Хто жаліє: бідне кошенятко, та й іде собі.

Настав вечір. Зайшло сонце. Страшно стало кошеняткові. Притулилося воно до куща та й сидить — тремтить.

*Порівняйте свої пропозиції з діями дівчинки.
Зробіть правильний висновок.*

Поверталась із школи маленька Наталочка. Чує — нявчить кошеня. Вона не сказала ні слова, а взяла кошеня й понесла додому. Пригорнулося кошенятко до дівчинки

Проаналізуйте твір

В.О.Сухомлинського “Байдужий пеньок”.

Стоїть у лісі старий-престарий Пеньок. Мохом обріс, гріється на сонечку.

Поселився під Пеньком Їжак. Клопочеться собі в нірці, а Пеньок мружиться, крекче, гріється на сонечку.

- Будемо з тобою дружно жити, добре? – питає раз його Їжак.

- Добре, - відповідає байдужно Пеньок. Він замружив очі, позіхнув і гріється собі на сонечку.

По другий бік під Пеньком поселилася Гадюка.

- Будемо з тобою дружно жити, добре? – питає раз вона.

- Добре, - відповідає байдужо Пеньок. Він замружив очі, позіхнув і гріється на сонечку.

Та ось якось Їжак побачив, що поруч із ним живе Гадюка.

Напав на неї і в кривавій сутичці переміг. Виповз, ліг на Пеньок. Відпочиває.

- Що це у вас там за шум був? – питає Пеньок.

- Це я Гадюку вбив, - відповідає Їжак.

- Добре, - каже байдужно Пеньок. Він замружив очі, позіхнув і гріється собі на сонечку.

Проаналізуйте твір

В.О.Сухомлинського “Що посієш, те й пожнеш”.

Одного разу до нас прилетіли голуб і голубка. Сіли на ганку та й воркочуть. Ніби дивляться на мене й щось просять. Я поліз на дах, відчинив маленьке віконце. Голуби заховалися в нього. Я виніс їм зерна, вони поклювали й знову сховались у віконці.

Наступного ранку я знову погодував їх і поставив коритце з водою. А потім було так – коли погодую, а коли й забуду. Більше було таких днів, що я забував погодувати голубів. Вони сидять на ганку, дивляться на мене, а я все кудись поспішаю. Коли це йду, а голуб летить наді мною, немов збирається на плече мені сісти. Я думав, що голуб грається. І не догадався, що йому їсти хочеться.

А то якось уранці бачу – голуби сидять на подвір'ї в сусідів, а маленька дівчинка Оля годує їх. А батько ставить на стовпі маленьку хатку – голубник.

Боляче мені стало. Кликав я голубів, кликав, але вони більше до мене не прилетіли. Поселилися в голубнику. Оля щодня годує їх – і вранці, й увечері. Вони полюбили дівчинку: сідають їй на плечі, даються в руки.

Що посієш, те й пожнеш, - говорить наше українське прислів'я. Посіяв байджість – пожав зневагу. Птахи зневажають тих, хто

Проаналізуйте твір В.О.Сухомлинського “Краплина води”

Був жаркий липневий день. До колодязя під високим дубом наближалася група школярів. Вони поверталися з туристського походу. Їм дуже хотілося пити. І чим ближче був колодязь, тим більше прискорювали вони крок.

А з другого боку до колодязя наближалася бабуся. Вона йшла здалека, дуже втомилася. І бабуся, й туристи підійшли до колодязя одночасно.

На зрубі стояло відро з холодною водою. Діти оточили його й один за одним пили воду. А бабуся відтіснили. Вона відійшла до дуба й зажурено стояла, схилившись на дерево.

Коли туристи напилися води й пішли собі, глянула бабуся їм услід і задумливо похитала головою.

Той, хто поспішить випити краплину води перш ніж нап'ється дідусь, бабуся, батько, мати, виросте негідником.

Подумай і скажи

**Чи були
випадки у
вашому житті,
коли вами
керувала
Байдужість?**

С У Д

У залі судових засідань

Заява

Повертаючись зі школи, ми з подругою побачили на ставку багато дітей. Вода замерзла. Біля берегів лід був товщим, по ньому всі ходили. А ми з Оленою забігли чуть далі – і провалилися. Я перша виکارбалася з води і простягнула руку Олені. Але витягти її не змогла – важко. Думала: хто – небудь із хлопців поспішить на допомогу. Але вони спокійно стояли неподалік, деякі навіть підсміювалися. Нарешті Олену витяг чоловік, що проходив неподалік.

Завдання

Дайте оцінку діям хлопців з сторони адвоката, прокурора, судді

Проблемне запитання:
Чи легко бути добрим?

- **Доброта – це чуйне, дружнє ставлення до людей.**
- **Це привітність, ласка, щирість, щедрість людської душі, співчуття, турбота, велика любов.**

"Будь добрим і чуйним до людей.

**Допомагай слабким і беззахисним,
товаришеві в біді.**

Не завдавай людям прикростей.

**Поважай і шануй матір і батька, вони дали
тобі життя, вони виховують тебе, вони
хочуть, щоб ти став людиною з добрим
серцем і чистою душею», «Не будь
байдужим до зла.**

**Борись проти зла, обману,
несправедливості. Будь непримиримим
до того, хто прагне жити за рахунок інших
людей, завдає лиха іншим людям,**

Милосерд

я

- Милосердя – це і почуття і вчинок.
- Милосердя – почуття, яке не виховується докорами («Ну чому ти такий жорстокий? В тебе немає серця?»).

Людські чесноти (Легенда)

Барвінок

Зрадів зеленолистий красень, засвітило весняне сонечко. Біжать струмочки, весело щебечуть пташки.

Іще лежить у низинах сніг, а вже барвінку листя стелиться. Згодом з'явиться його зірчастий цвіт.

Одного разу прогулюючись, дівчатка побачили цвіт барвінку і замилювалися його красою.

— Добрий день, барвінку, — привіталася Люся.

— Доброго здоров'я, — відповіла синя квіточка.

— А чи знаєш ти, що означає кожна твоя пелюсточка? — запитала Оксана.

— Ні, — сором'язливо сказав барвінок.

— *Перша пелюстка — це доброта, друга — милосердя, третя — скромність, четверта — ввічливість, п'ята — працьовитість, — весело розповідали подруги.*

— Дякую вам, — зрадів барвіночок, — за таке приємне повідомлення.

— До зустрічі, наш синьоокий, — попрощалися дівчатка.

**Прибіг щодуху син додому й до тата голосно
гука:**

**-А я провідав у лікарні свого товариша –
дружка.**

**То ж правда , тату, я чутливий і маю серце
золоте?**

**Замисливсь тато на хвилину і так йому сказав
на те:**

**-Коли тебе в тяжку хвилину людина виручить з
біди,**

**Про це добро аж поки віку ти, синку, пам'ятай
завжди.**

**Коли ж людині ненароком ти зробиш сам добро
колись,**